

Arrest

nr. 112 257 van 21 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 30 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 11 juli 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. LENTZ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POOTERE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 7 augustus 2012 een asielaanvraag in bij de Belgische overheden. Op 5 februari 2013 weigerde de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Deze weigeringsbeslissing werd door de Raad bevestigd bij arrest nr. 103.670 van 28 mei 2013.

1.2. Op 13 februari 2013 en 31 mei 2013 werd verzoekster bevolen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

1.3. Verzoekster diende op 25 juni 2013 een tweede asielaanvraag in bij de Belgische overheden.

1.4. Op 11 juli 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing houdende de weigering tot inoverwegingname (bijlage 13quater). Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekster op dezelfde dag in kennis werd gesteld. De motieven luiden als volgt:

"Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten B.M. (...)

en van nationaliteit te zijn : Guinee

die een asielaanvraag heeft ingediend op 25.06.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 07.08.2012 een eerste asielaanvraag indiende die op 05.02.2013 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 30.05.2013 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 25.06.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een "engagement sur l'honneur" van GAMS België dd.12.04.2013 voorlegt. Overwegende dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het Commissariaat-generaal bij haar eerste asielaanvraag kan wijzigen. Overwegende dat de RVV reeds stelde dat: Verzoekster heeft nooit melding gemaakt van een bedreiging van besnijdenis, noch vanwege (de familie van) haar echtgenoot, noch vanwege (de familie van) haar vriendje, noch vanwege haar oom, zodat de aangehaalde vrees niet concreet gefundeerd is. Daarbij blijkt uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie Subject Related briefing "Guinée" "Les Mutilations Génitales Féminines (MGF.), dat in Guinee steeds meer ouders, vooral in een stedelijke omgeving (zoals Conakry) en in intellectuele middens, niet langer willen dat hun dochter wordt besneden en de nodige maatregelen nemen om hun dochter tot haar meerderjarigheid te beschermen tegen deze praktijk. Er is geen sprake van een fysieke bedreiging, een discriminatie op het gebied van werk of een vervolging door de autoriteiten omwille van het weigeren van een besnijdenis. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat de Guineese autoriteiten actief strijd voeren tegen besnijdenis, dat talrijke ngo's actief zijn op het terrein en dat indien een persoon klacht indient bij de autoriteiten, deze zal gehoord worden, te meer omdat de in 2000 gestemde wetgeving om besnijdenis te verbieden in 2010 ook werd uitgevoerd, waardoor de autoriteiten nu over een juridische basis beschikken om strafrechtelijke stappen te ondernemen. Voor zover deze voorgehouden toekomstige vervolging al waarachtig zou zijn geweest, quod non, maakt verzoekster evenmin aannemelijk zich niet te kunnen verzetten tegen deze praktijk, te meer verzoekster een oom en twee tantes in Labé heeft en er een bruidsschat van 300.000 in geld werd toegekend (gehoor p. 22, p. 10, p. 8), zodat ze zich kan hervestigen. Verzoekster kan dan ook niet volhouden dat ze als moeder slechts aan de zijlijn staat van dergelijke beslissingen." Overwegende dat betrokkene een gecertificeerde getuigenbrief van C.M.L. (een vriend van de vader van de dochter van betrokkene) (+ kopie identiteitskaart) dd.

22.04.2013 + stempels van Police Judiciaire, le chef de division MSDPJ, Le Directeur Adjoit van het ministerie van juridische zaken (Ministerie buitenlandse zaken), ministerie van buitenlandse zaken en AB - jurist . voorlegt in verband met de problemen van betrokkene en haar huwelijk met een man die ze niet wou. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene twee foto's van haar huwelijk voorlegt die zich voordien bij een vriendin zouden gelegen hebben (maar C.M.L. zou ze zijn gaan ophalen). Overwegende dat betrokkene verklaart dat de foto bewijs is van haar huwelijk omdat ze een witte hoofddoek draagt, die enkel gedragen zou worden bij een huwelijk. Overwegende dat de betrokkene foto's naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap. Overwegende dat betrokkene een TNT-enveloppe dd. 06.06.2013 voorlegt waarmee de foto's en de getuigenbrief opgestuurd zouden zijn. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar oom (langs vaderszijde) haar zou zoeken ,woedend zou zijn en haar zou willen straffen omdat ze de familie ten schande zou hebben gebracht door een kind te krijgen van iemand anders dan haar echtgenoot. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze problemen zou hebben met haar oom. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar dochter bij een terugkeer naar Guinee besneden zal worden (betrokkene is zelf besneden en heeft veel complicaties). Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze opgevoed werd door haar oom en gedwongen werd uitgethuwelijkt.

Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze gezegd zouden hebben dat ze haar baby zullen vermoorden bij terugkeer omdat ze wisten dat betrokkene zwanger was. Overwegende dat de betrokkene opnieuw de argumenten aanhaalt die hij reeds in het kader van haar eerste asielverzoek heeft uiteengezet, maar die desalniettemin een negatieve beslissing kreeg van het CGVS en de RW. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze bij een terugkeer naar Guinee gedood zal worden. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs naar voor brengt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar oom C.M.L. bedreigd zou hebben omdat hij de beste vriend was van de vader van het kind van betrokkene. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze van C.M.L. vernomen zou hebben dat de vader van haar dochter verdwenen zou zijn omwille van de bedreigingen. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze enkel nog contact zou hebben met C.M.L. omdat ze de contactgegevens van de anderen niet zou hebben. Overwegende dat deze bewering geen ander licht werpt op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 19.02.2013 & 05.06.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 51/10 tweede lid, artikel 57/6, eerste lid en artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoekster stelt voorts dat er sprake is van machtsoverschrijding en van een manifeste beoordelingsfout.

Het middel wordt als volgt toegelicht:

"Moyen unique, pris de l'excès de pouvoir, de l'erreur manifeste d'appréciation et de la violation des articles 51/8, 51/10 alinéa 2, 57/6.1° et 62 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Suivant l'article 51/8 précité : «Le Ministre ou son délégué peut décider de ne pas prendre la demande d'asile en considération lorsque l'étranger a déjà introduit auparavant la même demande d'asile auprès d'une des autorités désignées par le Roi en exécution de l'article 50, alinéa 1er, et qu'il ne fournit pas de nouveaux éléments qu'il existe, en ce qui le concerne, de sérieuses indications d'une crainte fondée de persécution au sens de la Convention de Genève, tel que définie à l'article 48/3 ou de sérieuses indications d'un risque réel d'atteintes graves tels que définis à l'article 48/4. Les nouveaux éléments doivent avoir trait à des faits ou des situations qui se sont produits après la dernière phase de la procédure au cours de laquelle l'étranger aurait pu les fournir...».

Cette disposition octroie au Ministre un pouvoir d'appréciation qui se limite à l'examen du caractère nouveau des éléments déposés : il doit vérifier si les éléments déposés ont trait à des faits ou événements qui se sont déroulés après la dernière phase de la procédure ou si ces éléments constituent une preuve nouvelle d'une situation ancienne. Il doit également examiner si ces éléments ne pouvaient pas être déposés à l'occasion de la précédente demande d'asile (Conseil d'état, arrêt n°

88.870 du 11 juillet 2000, n° 67.455 du 9 juillet 1997 et n°. 101.288 du 29 novembre 2001; n° 94.374 du 28 mars 2001 ; n° 94.499 du 3 avril 2001; n° 104.572 du 12 mars 2002).

La partie adverse procède exactement comme le prohibe la Cour d'Arbitrage dans son arrêt n° 83/94 précité : elle ne conteste pas la qualité d'éléments nouveaux que sont l'engagement sur l'honneur du GAMS, la lettre de témoignage de C. M. L., les deux photos de son mariage, l'enveloppe TNT qui contenait les photos et la lettre de témoignage déposés par la requérante et juge directement que ces documents ne sont pas de nature à démontrer une crainte fondée de persécution. Or, une telle appréciation ne relève pas de sa compétence, mais de celle du CGRA (article 57/6.1° de la loi du 15.12.1980).

En appréciant les nouveaux éléments au regard des critères de la Convention de Genève, la partie adverse a pris ces éléments en considération et ne pouvait plus, à l'issue de cet examen, faire application de l'article 51/8 de la loi du 15 décembre 1980 mais devait transférer le dossier au CGRA en application de l'article 51/10 alinéa 2 (Conseil d'Etat, arrêt n° 88.870 du 11 juillet 2000 ; CCE, arrêt n° 54942 du 27 janvier 2011, Apaloo).

En l'espèce, la décision rejette les éléments fournis pour les motifs suivant :

- L'engagement sur l'honneur n'a pas une valeur telle qu'il puisse renverser l'essence de la décision du CGRA lors de la première demande d'asile
- La lettre de témoignage de CML a un caractère sollicité.
- Les deux photos de son mariage qui ne sont que des photos d'un certain nombre de personnes sans indication de temps, lieu, circonstance ou parenté.
- L'enveloppe TNT qui prouve seulement qu'un envoi a eu lieu sans préciser ce qui a été envoyé

En affirmant que « een "engagement sur l'honneur" van GAMS niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het Commissariaat-generaal bij haar eerste asielaanvraag kan wijzigen ; de gecertificeerde getuigenbrief van C. M. L. een gesolliciteerd karakter heeft ; de twee foto's van haar huwelijk enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap ; de TNT-enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn », la partie défenderesse ne s'est pas limitée à un examen du caractère nouveau de l'élément produit par la requérante à l'appui de sa deuxième demande d'asile mais a apprécié sa portée par rapport aux craintes de persécution et au risque d'atteintes graves allégués, d'une manière qui outrepassa la compétence qui lui est conférée par l'article 51/8 de la loi du 15 décembre 1980. En effet, le pouvoir de la partie défenderesse dans ce cadre se limite à l'examen du caractère nouveau des éléments invoqués. L'examen de la fiabilité d'un document produit à l'appui d'une nouvelle demande d'asile excède dès lors l'appréciation du caractère nouveau, au sens de l'article 51/8 précité, des éléments produits, et participe de l'examen au fond de ceux-ci (C.C.E., arrêts n°49.708 du 19 octobre 2010, confirmé par C.E., arrêt n°215.579 du 5 octobre 2011, n°82.032 du 31 mai 2012, n° 89.126 du 4 octobre 2012 et n° 90.143 du 23 octobre 2012).

Votre Conseil a déjà jugé que "De dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput... (RVV, 1er avril 2011 n° 59.178)."

« En l'espèce, force est de constater, à la lecture de la motivation de l'acte attaqué, que l'analyse faite par la partie défenderesse des éléments produits par la partie requérante à l'appui de sa nouvelle demande, se limite à énoncer que ces éléments ne pourront corroborer les déclarations de la requérante, ni à restaurer les contradictions et incohérences relevées lors des analyses précédentes »(CCE n° 34 422 du 20 novembre 2009).

Enfin, « En tout état de cause, l'Office des Etrangers ne peut estimer que ces documents ne viennent pas rétablir la crédibilité du récit fourni par la requérante lors de sa demande d'asile. La partie défenderesse ne peut se prononcer sur une dimension de la demande d'asile du requérant qui est manifestement étrangère à l'appréciation du caractère nouveau des éléments présentés par le requérant et, partant, étrangère à la compétence du délégué du Ministre de la migration et d' d'asile en la matière (CCE n° 34 924 du 27 novembre 2009).»

Partant, la partie adverse n'a pas valablement motivé sa décision, a violé les dispositions visées au moyen, a excédé ses pouvoirs et commis une erreur manifeste. »

2.2. Verzoekster betoogt dat de gemachtigde zijn bevoegdheid inzake artikel 51/8 van de vreemdelingenwet heeft overschreden en overgegaan is tot een onderzoek ten gronde van de nieuwe elementen die door verzoekster werden voorgelegd n.a.v. haar tweede asielaanvraag wat in wezen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toekomt.

2.3. De uitdrukkelijke of formele motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de

administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemd artikel verplicht de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110 071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710). Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerend motief aangeeft op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt, met verwijzing naar de rechtsgrond van de bestreden beslissing, met name artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet, vastgesteld, na een bespreking van de beweerde nieuwe elementen die verzoekster heeft aangebracht, dat verzoekster geen nieuwe gegevens aanbrengt die betrekking hebben op feiten of gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij deze naar voren hadden kunnen brengen, waaruit zou blijken dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekster niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het normdoel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.4. In wezen voert verzoekster de schending van de materiële motiveringsplicht aan. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing geen beslissing is waarin de tweede asielaanvraag van verzoekster inhoudelijk behandeld wordt, maar een beslissing van weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag, genomen op grond van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, zoals ook uitdrukkelijk in de bestreden beslissing wordt aangegeven.

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het kader van de aangevoerde schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet gelet op de vaststelling dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van desbetreffend artikel.

2.5. Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

2.6. De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.7. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoekster naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag volgende documenten overmaakte:

- een verklaring op eer van GAMS België
- een getuigenbrief van een persoon genaamd CML
- twee foto's van haar huwelijk
- een plastic envelop van TNT waarmee de getuigenbrief en de foto's zouden zijn opgestuurd.

Verzoekster bekritiseert het gegeven dat de gemachtigde niet betwist dat het hier om "nieuwe" elementen gaat (*"elle conteste pas la qualité d'éléments nouveaux"*) maar onmiddellijk oordeelt dat deze documenten niet van aard zijn om een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen, wat behoort tot de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal, krachtens artikel 57/6, eerste lid van de vreemdelingenwet. De gemachtigde had integendeel de asielaanvraag op basis van artikel 51/10, tweede lid van de vreemdelingenwet moeten overmaken aan het Commissariaat-generaal.

Vooreerst stelt de Raad vast, op basis van het gehoorverslag van 8 juli 2013 n.a.v. verzoeksters tweede asielaanvraag dat zich in het administratief dossier bevindt, dat verzoekster zich in wezen beriep op de actualiteit van haar initiële vluchtmotieven. In de bestreden beslissing wordt dit bevestigd en gesteld dat: *"Overwegende dat de betrokkene opnieuw de argumenten aanhaalt die hij reeds in het kader van haar eerste asielverzoek heeft uiteengezet, maar die desalniettemin een negatieve beslissing kreeg van het CGVS en de RvV."*

Uit het administratief dossier blijkt dat zowel het Commissariaat-generaal als de Raad het asielrelaas van verzoekster ongeloofwaardig achtten.

2.8. Verzoekster stelt n.a.v. haar tweede asielaanvraag over "nieuwe documenten" te beschikken.

De Raad wijst erop dat het begrip "nieuw gegeven" niet omvat dat elk stuk dat nog niet werd voorgelegd ter beoordeling aan de commissaris-generaal automatisch als nieuw dient te worden beschouwd. Het gegeven dat een document nieuw is in de zin dat het niet eerder werd voorgelegd, volstaat derhalve niet om het stuk als een nieuw element te beschouwen in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

Documenten die een verzoekster in het kader van een herhaalde asielaanvraag aanbrengt, kunnen weliswaar "nieuw" zijn in die zin dat ze nog niet eerder ter kennis werden gebracht van de gemachtigde, maar de gemachtigde kan bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens nagaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS nr. 8200 van 7 maart 2012).

Immers, het loutere feit dat een verzoekster gegevens niet kon aanbrengen noch vermelden in haar vorige asielprocedure is onvoldoende om aan te nemen dat het een nieuw gegeven is in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet (RvS 3 mei 2001, nr. 95.156).

Kortom, om een nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet uit te maken, volstaat het niet dat het nieuw voorgelegde document dateert van na de vorige asielprocedure.

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijswaarde van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Deze bepaling laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "ernstige aanwijzingen" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Of een aangebracht gegeven een “ernstige aanwijzing” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het prima facie beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

Stellen dat het niet aan de gemachtigde zou zijn om de inhoud van de stukken te onderzoeken, zoals verzoekster doet, gaat derhalve niet op. Immers, zoals reeds vermeld, kan de gemachtigde daarbij niet alleen nagaan of het om nieuwe gegevens gaat in de zin dat zij niet eerder aan de asielinstanties konden worden meegedeeld, maar ook nagaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS 7 maart 2012, nr. 8 200 (c); RvS 17 mei 2010, nr. 5 672 (c)). Bij een dubbel bevestigend antwoord wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (RVS nr. 8200, 7 maart 2012). Uit stukken die geen bewijswaarde hebben, kunnen alleszins geen aanwijzingen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of van het bestaan van ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet afgeleid worden.

2.9. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing omtrent de getuigenbrief van CML als volgt wordt gemotiveerd: *“Overwegende dat betrokkene een gecertificeerde getuigenbrief van C.M.L. (een vriend van de vader van de dochter van betrokkene) (+ kopie identiteitskaart) dd.*

22.04.2013 + stempels van Police Judiciaire, le chef de division MSDPJ, Le Directeur Adjoit van het ministerie van juridische zaken (Ministerie buitenlandse zaken), ministerie van buitenlandse zaken en AB - jurist . voorlegt in verband met de problemen van betrokkene en haar huwelijk met een man die ze niet wou. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft.”

Het oordeel van de gemachtigde in casu dat de door verzoekster ter ondersteuning van haar tweede asielaanvraag neergelegde brief van CML. een gesolliciteerd karakter heeft, kan niet als kennelijk onredelijk worden beschouwd aangezien verzoekster blijkens het administratief dossier verklaard heeft: *“Dit is een getuigenbrief. De vriend van de vader van mijn kind schreef deze brief. (...) Mijn advocaat gaf mij de raad om contact op te nemen met iemand. Ik nam telefonisch contact op met CML en ik vroeg hem om mijn getuige te zijn en alles i.v.m. mijn problemen op te schrijven. Hij stuurde mij deze brief.”*

De brief, die werd opgesteld op vraag van verzoekster, is dus afkomstig van een vriend van verzoekster die om het even wat kan verklaren ten behoeve van verzoekster.

In het licht van het gegeven dat verzoekster zich n.a.v. tweede asielaanvraag in wezen terug baseert op haar initiële vluchtmotieven die niet geloofwaardig werden geacht, acht de Raad het oordeel van de gemachtigde dat deze getuigenbrief geen nieuw gegeven vormt in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, niet onzorgvuldig noch kennelijk onredelijk daar omwille van het gesolliciteerd karakter van de getuigenbrief er in casu weinig tot geen bewijswaarde aan kan worden gehecht.

2.10. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing omtrent de voorgelegde foto's als volgt wordt geoordeeld: *“Overwegende dat betrokkene verklaart dat de foto bewijs is van haar huwelijk omdat ze een witte hoofddoek draagt, die enkel gedragen zou worden bij een huwelijk. Overwegende dat de betrokkene foto's naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap.”*

Deze vaststelling vindt steun in het administratief dossier en wordt door verzoekster in casu ook niet in concreto betwist. Het loutere gegeven dat verzoekster het niet eens is met de bestreden beslissing, toont niet aan dat de gemachtigde op onzorgvuldige of kennelijke onredelijke wijze heeft geoordeeld dat deze foto's, die geen tijds- of plaatsaanduiding bevatten noch de gelegenheid of verwantschap vermelden, geen nieuwe gegevens zijn *“met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980”.*

2.11. De Raad stelt daarenboven vast dat in de bestreden beslissing omtrent de voorgelegde envelop als volgt wordt gemotiveerd: *“Overwegende dat betrokkene een TNT-enveloppe dd. 06.06.2013 voorlegt waarmee de foto's en de getuigenbrief opgestuurd zouden zijn. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn.”* Ook deze vaststelling vindt steun in het administratief dossier en wordt door verzoekster ook niet in concreto betwist. Het loutere gegeven dat verzoekster het niet eens is met de bestreden beslissing, toont niet aan dat de gemachtigde op onzorgvuldige of kennelijke onredelijke wijze heeft geoordeeld omtrent deze envelop. Aangezien er niet wordt aangeduid wat er verzonden zou geweest zijn in de envelop, kan redelijkerwijze niet worden uitgemaakt of de voorgelegde getuigenbrief en/of de voorgelegde foto's in deze envelop waren opgenomen.

2.12. Tenslotte stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing omtrent de voorgelegde verklaring op eer van GAMS België het volgende wordt gesteld: *“Overwegende dat betrokkene een “engagement sur l'honneur” van GAMS België dd.12.04.2013 voorlegt. Overwegende dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het Commissariaat-generaal bij haar eerste asielaanvraag kan wijzigen.”*

De gemachtigde citeert vervolgens uit het arrest nr. 103.670 van de Raad van 28 mei 2013 waarin werd overwogen: *“Verzoekster heeft nooit melding gemaakt van een bedreiging van besnijdenis, noch vanwege (de familie van) haar echtgenoot, noch vanwege (de familie van) haar vriendje, noch vanwege haar oom, zodat de aangehaalde vrees niet concreet gefundeerd is. Daarbij blijkt uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie .Subject Related briefing “Guinée” “Les Mutilations Génitales Féminines (MGF.)”, dat in Guinee steeds meer ouders, vooral in een stedelijke omgeving (zoals Conakry) en in intellectuele middens, niet langer willen dat hun dochter wordt besneden en de nodige maatregelen nemen om hun dochter tot haar meerderjarigheid te beschermen tegen deze praktijk. Er is geen sprake van een fysieke bedreiging, een discriminatie op het gebied van werk of een vervolging door de autoriteiten omwille van het weigeren van een besnijdenis. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat de Guineese autoriteiten actief strijd voeren tegen besnijdenis, dat talrijke ngo's actief zijn op het terrein en dat indien een persoon klacht indient bij de autoriteiten, deze zal gehoord worden, te meer omdat de in 2000 gestemde wetgeving om besnijdenis te verbieden in 2010 ook werd uitgevoerd, waardoor de autoriteiten nu over een juridische basis beschikken om strafrechtelijke stappen te ondernemen. Voor zover deze voorgehouden toekomstige vervolging al waarachtig zou zijn geweest, quod non, maakt verzoekster evenmin aannemelijk zich niet te kunnen verzetten tegen deze praktijk, te meer verzoekster een oom en twee tantes in Labé heeft en er een bruidsschat van 300.000 in geld werd toegekend (gehoor p. 22, p. 10, p. 8), zodat ze zich kan hervestigen. Verzoekster kan dan ook niet volhouden dat ze als moeder slechts aan de zijlijn staat van dergelijke beslissingen.”.*

De Raad stelt vast dat uit de voorgelegde verklaring op eer van het GAMS België blijkt dat verzoekster het engagement op zich heeft genomen om haar dochter te beschermen tegen elke vorm van genitale mutilatie.

Dit document doet geen afbreuk aan wat in het geciteerde arrest van de Raad reeds wordt uiteengezet, met name dat er meer ouders in stedelijke omgeving de nodige maatregelen nemen om hun dochter te beschermen, dat er geen sprake is van vervolging door de overheden omwille van het weigeren van besnijdenis, dat de Guineese overheden actief strijd voeren tegen besnijdenis, dat talrijke ngo's actief zijn op het terrein en dat indien klacht wordt neergelegd, betrokkenen gehoor krijgen bij de overheden. Er bestaat een juridische basis in Guinee om strafrechtelijke stappen te ondernemen. Voorts blijkt uit het geciteerde arrest van de Raad dat verzoekster niet aannemelijk maakt zich niet te kunnen verzetten tegen deze praktijk, des te meer daar ze familieleden heeft in Labé en over een bruidsschat beschikt zodat ze zich kan hervestigen. Er wordt geoordeeld dat verzoekster dan ook niet kan volhouden dat ze als moeder slechts aan de zijlijn staat van zulke beslissingen.

Het oordeel van de gemachtigde dat de voorgelegde verklaring op eer niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het Commissariaat-generaal bij haar eerste asielaanvraag kan wijzigen, wordt des te meer versterkt door het engagement dat door verzoekster heden werd opgenomen in de voorgelegde verklaring op eer.

Het loutere gegeven dat verzoekster het niet eens is met de bestreden beslissing, toont niet aan dat de gemachtigde op onzorgvuldige of kennelijke onredelijke wijze heeft geoordeeld dat deze verklaring op eer geen nieuw gegeven uitmaakt in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, met name een “ernstige aanwijzing” vormt van het bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het

Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of een “ernstige aanwijzing” vormt van het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.13 De Raad stelt vast dat verzoekster de overige motieven van de bestreden beslissing, die voornamelijk betrekking hebben op haar ongestaafde verklaringen afgelegd n.a.v. haar tweede asielaanvraag, niet betwist noch weerlegt zodat deze gehandhaafd blijven.

2.14. In het licht van het bovengestelde besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de gemachtigde op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze of met miskenning van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft geoordeeld om haar tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen. Een manifeste beoordelingsfout blijkt niet, noch een schending van de materiële motiveringsplicht. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde heeft geoordeeld met miskenning van de door verzoekster geciteerde rechtspraak van het Arbitragehof en de Raad van State.

Derhalve besluit de Raad dat eveneens geen schending van de artikelen 51/10, tweede lid en 57/6, eerste lid van de vreemdelingenwet wordt aangetoond.

Van machtsoverschrijding is er sprake wanneer de bestuursoverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen. De beschouwingen die verzoekster naar voor brengt, toont niet aan dat er sprake zou zijn van machtsoverschrijding. De gemachtigde heeft haar bevoegdheid, zoals omschreven in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, niet overschreden.

Het enige middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. J. GHEYLE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE

M. MAES